

Svenska Canada-Tidningen

The Swedish Canada News

ARG. (Year) 26.

LÖSNUMMER 5 CENTS.

WINNIPEG, MAN., ONSDAGEN DEN 6 FEBRUARI, 1918.

No. 6

Brest-Litovsk.

Från dag till dag, från natt till natt i fyra långa år har döden sugit livets must ur ständigt nya sår; en grav, Europa, där du gömt din framtid unga kraft, din jord har blivit, och i grus är allt som skönt du haft.

En grav, som slukat mödrars hopp och druckit mödrars gråt, — kansonerna till, tröstord av präst på mödrarsträt — En grav, så djup som flammors höjd, som kretsat in i din rand, där dystrar horisonten står med vapen, tand vid tand.

En fyraårig natt! I dag ditt huvud böj och bed att blomman, som helt nyss öskt opp, ej mer blir trampad ned. Med kallt och hård decembervind det går en doft av vär.

Ty fresta salikas; männ i dag, dess första klockslag slår? Stig.

I bolsjevikernas kvarter.

En fransk journalist på besök i Smolny-institutet i Petrograd.

Ur den franska Petrograd-tidningen L'Entente läna vi följande karaktäristiska skildring. Berättaren är Agence Radio's i Petrograd franske korrespondent, René François, som under revolutionsdagarna förtagit en enquête i det bolsjevikiska läget. Vi ge honom själv ordet.

Rödgardesten, som står vakt vid — de för övrigt vidöppna — gallergrindarna till Smolnyinstitutet, gör inga svårigheter att släppa mig in. Det behövs endast att jag, eller rättare, den unga dam som följer mig för att tjäna som tolk, säger att jag är en fransk journalist som har en begäran att framställa till den revolutionära militärkomiteén för att bolsjevikerna, som patrullerar framför ingången med gevär över axeln, genast ger mig tillåtelse att passera de trasiga plankor på vilka man kommer fram över de gytteplåtar som omgiva den stora, upplysta byggnaden.

På trokeln till ingången får jag undergå ett kort förhör och sedan låter man oss stiga in i ett litet, starkt uppvärmt rum, där ett antal män och kvinnor, sittande och sittande, föra palaver runt omkring ett bord, beträckt med mikrokopiska papperlappar. Min följeslagerska nämner vårt ärende och berättar strax en bit papper, två centimeter i kvadrat, på vilket en kvinna med byerts skrifer några kabalistiska tecken. Vid förvisningen av denna anspråkliga passersedel stiga de talrika representanter för röda gardet som äro placerade vid de olika avspärningarna. Att sådana och sådana oss passera.

Vad har det blivit av de praktiska passagerarna och de ljusa salarna, där förut aristokratiens unga damer, parfymerade och i glada toner, brukade promenera? Vi komma fram genom illaluktade korridorer, överströdda med cigarettstumpar och nedfläckade med spottlaskor. Först komma vi in i ett stort rum, fullt med tobaksrök och proppat med soldater och rödgardister. På ett bord med en rykande samovär halvgärrer en vacker flicka, med glänsande ögon, härligt omklädd utefter ryggen, kläd endast i en blå kamkoffa. Hon bryr sig inte om att ändra ställning och ger med matt röster ordet att visa oss till ett annat rum. Antingen komma vi till den avvisade dörren. En rödgardist slumrar på en stol, med geväret mellan benen. Vi öppna dörren och stöta på en annan gardist, lika komfortabelt installerad. Det två vakterna bryr sig inte om att efterforska vad vi ha att göra här. Vårt inträde avbryter ej de dörrarna i vilka deras revolutionära anda är försjunken.

Det rum som vi nu komma in i bildar en kontrast mot de föregående; här råda snygghet och relativt ordning. Sparsamt med möbler. Invid ett fönster sitta två kvinnor bredvid ett litet bord, på vilket äro placerade några buntar med aktstycken och en skrivmaskin. Ett stycke därifrån, i högra hörnet av det stora rummet, står ett annat bord av imponerande dimensioner, stort som en bolagsstyrelses och beträckt med en illa medfärdig duk med urblekta färger. Några pappersark, ett litet bläckhorn, en trasig bit läskpapper, ett pennkast. Ensam framför detta bord sitter i en väldig läderfåtölj, som i denna tarvliga miljö tar sig ut som en tron, en ung man med orörliga anletsdrag. Det är en matros med blåk och vägt, uppstrukt, blont hår. Hans uppsyn är intelligent, kall och befälande. Soldater och civila, alla beväpnade, komma fram till honom och avge med en viss aktningstillhållning sina rapporter eller begära hans underskrift på papper. Han gör sina anteckningar, skriver under. Hans öga falla kortfattet och överläsigt. Vi få snart veta att mannen i fåtöljen är ingen annan än den ryktbara matrosen Alexejev, som intager en mycket framträdande plats inom den revolutionära militärkomiteén.

Hans lyfter inte på huvudet vid vårt inträde, men har mått om med ett flyktigt ögonkast. Min följeslagerskas ele (Forts. på Sid. 5.)

DEN TREDJE KVINNAN.

Mrs. Ralph Smith inväljes i British Columbias legislatur.

Hjärtligt hälsad.

Mrs. Ralph Smith blev nyligen vald till ledamot av British Columbias legislatur, representerande staden Vancouver. Hon är den tredje kvinnliga legislaturledamoten i västra Kanada. De andra två äro Mrs. McKinney, Claresholm, Alta., och Miss MacAdams, representerande soldaterna vid fronten i Albertas lagstiftande församling.

Mrs. Smith är änka efter medlemmen i British Columbias legislatur, Ralph Smith. Hon äger stor förmåga och har noga studerat offentliga affärer. Hennes val betecknas av "Victoria Times" som "en märklig utveckling i provinens politiska liv."

"Hon är", skriver nämnda tidning, "den första kvinnan i British Columbias legislatur, och hennes närvaro skall giva arbetet en ny karaktär. Vi äro övertygade, att hon icke blott skall uppfylla det förtroende, valmännen i Victoria givit henne, utan hon skall även visa det kloka i att öppna legislatures dörrar för medlemmar av hennes kön. Hon skall göra legislaturen bekant med vissa viktiga samhällsproblem, som hittills föga uppmärksamats."

Mrs. Smith understöddes visserligen huvudsakligen av de liberala valmännen, men hon vägrade att uppställa sig som kandidat för något av de politiska partierna.

NYA DONATIONER.

Till den bekanta institutionen American-Scandinavian Foundation.

Nya förtroendeman.

Förtroendemanen för American-Scandinavian Foundation återvaldes till New York City den 19 januari följande tjänstemän för 1918: Ordf., professor William Henry Schofield; vice ordf., John D. Hage; kassör, W. H. Short; sek., dr. Henry Goddard Leach; juridiskt ombud, Henry E. Almborg; revisorer, Mackay Irons & Company. Fyra av förtroendemanerna har under året resignerat och i deras ställe valdes följande: Charles S. Peterson i st. F. C. A. Smith, Edwin Olat Heller i st. I. Oscar H. Haugen. Efterträdare till E. Y. Ekesson utsågs ej, utan uppskötts valet till ett kommande möte. Mr. John Aspenen utser och berättar strax en bit papper, två centimeter i kvadrat, på vilket en kvinna med byerts skrifer några kabalistiska tecken. Vid förvisningen av denna anspråkliga passersedel stiga de talrika representanter för röda gardet som äro placerade vid de olika avspärningarna. Att sådana och sådana oss passera.

Vad har det blivit av de praktiska passagerarna och de ljusa salarna, där förut aristokratiens unga damer, parfymerade och i glada toner, brukade promenera? Vi komma fram genom illaluktade korridorer, överströdda med cigarettstumpar och nedfläckade med spottlaskor. Först komma vi in i ett stort rum, fullt med tobaksrök och proppat med soldater och rödgardister. På ett bord med en rykande samovär halvgärrer en vacker flicka, med glänsande ögon, härligt omklädd utefter ryggen, kläd endast i en blå kamkoffa. Hon bryr sig inte om att ändra ställning och ger med matt röster ordet att visa oss till ett annat rum. Antingen komma vi till den avvisade dörren. En rödgardist slumrar på en stol, med geväret mellan benen. Vi öppna dörren och stöta på en annan gardist, lika komfortabelt installerad. Det två vakterna bryr sig inte om att efterforska vad vi ha att göra här. Vårt inträde avbryter ej de dörrarna i vilka deras revolutionära anda är försjunken.

Det rum som vi nu komma in i bildar en kontrast mot de föregående; här råda snygghet och relativt ordning. Sparsamt med möbler. Invid ett fönster sitta två kvinnor bredvid ett litet bord, på vilket äro placerade några buntar med aktstycken och en skrivmaskin. Ett stycke därifrån, i högra hörnet av det stora rummet, står ett annat bord av imponerande dimensioner, stort som en bolagsstyrelses och beträckt med en illa medfärdig duk med urblekta färger. Några pappersark, ett litet bläckhorn, en trasig bit läskpapper, ett pennkast. Ensam framför detta bord sitter i en väldig läderfåtölj, som i denna tarvliga miljö tar sig ut som en tron, en ung man med orörliga anletsdrag. Det är en matros med blåk och vägt, uppstrukt, blont hår. Hans uppsyn är intelligent, kall och befälande. Soldater och civila, alla beväpnade, komma fram till honom och avge med en viss aktningstillhållning sina rapporter eller begära hans underskrift på papper. Han gör sina anteckningar, skriver under. Hans öga falla kortfattet och överläsigt. Vi få snart veta att mannen i fåtöljen är ingen annan än den ryktbara matrosen Alexejev, som intager en mycket framträdande plats inom den revolutionära militärkomiteén.

Hans lyfter inte på huvudet vid vårt inträde, men har mått om med ett flyktigt ögonkast. Min följeslagerskas ele (Forts. på Sid. 5.)

Det var en bluff.

Från Ottawa meddelades i fredags texten till den ameriderande regeringsförordningen om import av rusdrycker. I denna nämnes icke ett ord om transport av rusdrycker från en provins till en annan. Ej heller nämnes något om tillverkning av rusdrycker. Vad säger G. H. Silver nu?

Beryktad boxare död.

John L. Sullivan, den över hela världen kände boxaren, avled i lördags i sitt hem i Abington, Mass.

Två hundra omkomna.

Två hundra personer ha omkommit i en eldsvåda i en alkoholfabrik i Novo Arzangelak.

REVOLUTIONEN I FINLAND

Vita gardet och röda gardet kämpa på många platser. De förra äro segerrika.

Ny revolutionär regering.

Storstrejck i Helsingfors, som bekräftar revolutionens män som mördare och plundrare.

Svensk båt beskjuten.

Revolutionen i Finland, om vars utbrott i korthet nämndes i förra numret av S. C. T., är fortfarande i full gång. Helsingfors kontrolleras visserligen av de revolutionära, men på många andra platser i landet ha regeringens trupper lyckats få bukt på revolutionärerna, det röda gardet.

Röda gardet håller Rikimäki och andra betydande församlingspunkter. Rykska soldater bistå de upproriska och förstärkning kommer från Petrograd. Vita gardet har sprängt järnvägsbron nära Coria station i luften. Liknande handlingar ha förekommit i andra delar av Finland.

Finska regeringen har sånt till alla makter, som erkänt Finlands självständighet, en protest mot den ryska inblandningen i Finlands affärer. Ett telegram från Petrograd i måndags t. v. säger att sex hundra man av ryska Röda gardet med maskinkanoner blivit sända till Viborg, som förstärkning till finska Röda gardet därstädes.

Ett Reutetelegram från Stockholm i måndags t. v. säger att förbindelsen mellan Stockholm och Petrograd varit avbruten sedan i söndags mörse och att telegrafstationen i Ny stad rapporterat att Röda gardet avskurit ledningen. "Finland är sålunda isolerat", säger meddelandet. "Fullständig anarki råder genom hela landet. Befolkningens elände har ökat genom bolsjevikernas förklarande att den anser sig ha understödd de finska insurgenterna i deras kamp mot borgarklassen." (Forts. på Sid. 4.)

Canada-konferensens femte årsmöte.

Detta skall hållas i Dubuc, Sask., den 14-17 Mars.

Canada konferensen av den ev. luth. Augustinasynoden håller sitt femte årsmöte i svenska ev. luth. New Sweden församlingens kyrka i Dubuc, Sask., d. 14-17 mars, 1918. Konferensens alla präster och de av församlingarna vid de ämbetsmän i detta kyrkomöte valda ombuden böra då vara närvarande. Konferensens verkställande komité sammankallar på ort och ställe tisdagen den 12 mars kl. 8 e. m. Pastorkonferensen sammankallar onsdagen den 13 mars kl. 2 e. m., då till pastoralvärden hörande omfrågorna komma att behandlas. Alla rapporter och handlingar, som skola behandlas av konferensen, böra sändas till konferensens president minst 15 dagar före mötet. Varje pastor skall i god tid före mötet till konferensens president insända fullständig pastoralrapport och bilagades till distriktets sekreterare fullständig församlingstatistik. De olika distriktstatistikerna böra till konferensens sekreterare insända fullständiga statistiska uppgifter från sina respektiva distrikt före eller senast vid mötets början. Pastorer och lekmanombuden, som ännu bevisat mötet, böra så snart som möjligt tillskriva Mr. Paul Johnson, Dubuc, Sask., för erhållande av logi. Horren giv oss ett fridfullt och välsignelse-rikt möte!

Camrose, Alta., d. 30 jan., 1918.

L. Heiner, Can.-konf. sek.

I Staternas fotspår.

Kol skall sparas även i Canada.

På bränslekontrollens rekommendation utfärdade dominionregeringen i måndags en förordning, enligt vilken alla manufakturläggningar i Ontario och Quebec från Fort William, Ont., till Riverton du Loup, Que., skola hållas stängda den 9, 10 och 11 februari för att spara kol. Undantag göres dock för sådana platser, som nödvändigtvis måste hållas öppna. Även ammunitionsfabrikerna måste stängas dessa dagar.

Enligt samma förordning måste alla klubbar hållas stängda alla dagar i veckan under februari och mars månad utom onsdagar och lördagar. Från den 18 februari till den 25 mars få inga teatrar, biografier, bildjardar, danshallar eller andra nöjesplatser vara öppna om måndagarna.

Hemsk olycka.

Två skolbarn dödades och 16 andra personer skadades, då ett passagerartåg i torsdags körde på en skolbuss vid Nelson, Minn. De dödade voro: Elsie Erickson, 12 år, och Edna Seeley, även 12 år gammal. Händelsen skadade märktes Elvora Nelson och Swan Nelson.

SVENSKT GULDBRÖLLOP.

Mr. och Mrs. J. B. Johnson i Vancouver, B. C., gifta i femtio år.

En vacker fäst.

En högtidlighet av mindre vardaglig och sålunda natur voro vi i tillfälle att övervara den 26 januari innevarande år, då makarna J. B. Johnson, boende i 2525 Powell St., Vancouver, B. C., firade sitt guldbröllop, meddelas till denna tidning. Den så gott som obekräftad högtidliga festlighet gavs av stapeln i svenska lutherska kyrkan, vilken högtiden till ära var smakkfullt dekorerad och ornamentad, huvudsakligen i guldgiltigt småt grönt och vitt. Den var också så gott som till sista plats fylld med såväl inbjudna vänner som nyfikna åskådare.

Guldbryllvet var född i Lysekil den 10 juni 1846 och brudgummen den 27 sept. samma år i Harsta församling. Sålades bägge i Västergötaland. De kommo båda såsom helt unga till Göteborg, där de konfirmerades i Carl Johans församling av kontraktsprosten J. Linskog, vilken sedermera också sammanvilde dem den 26 jan. 1868.

Makarna Johnson ha varit bosatta i Vancouver, B. C., något över 27 år och äro aktade medlemmar av Första Svenska Lutherska församlingen sedan den stiftades och Mr Johnson har hela tiden tjänat såsom trustee (kyrkovård) till vilken syssla han vid senaste årsstämma återvaldes för tre år.

Guldbryllloparet intogade i kyrkan under tonerna av en bröllopsmarsch, spelad av församlingens förträfliche organist, fröken Hermina Engblom. Efter att brudparet intogade de för dem anrättade hedersplatserna, läste församlingens pastor en del av Esaias 46 kapitel och ledde i bön, varefter ett fint och innehållsrikt program utfördes, bestående av flera sång- och musiknummer samt tal av pastor C. G. Zaar och teol. stud. Oscar Östrosjö.

En gammal vän till guldbryllloparet, Adolf Lundgren, äro han en västgötare, hade författat nodanständigt poem, som han vid tillfället själv uppläste.

Från nära och fjärran hade gratulationskraviser och lyckönskningstelegram under dagens lopp anlänt.

En större påminnelse från deras egna barn jämte Åttiosex dollars från församlingens medlemmar och vänner, var vilka senare femtio dollers blivit inväxlade i guldmünt, överlämnades åt makarna. Åttiofem av påminnelseöverkräktes åt kontrahenterna en smakkfull blomkruka, vars såväl blommar som band voro i guldgulva färger.

Två söner och en dotter äro bosatta i Vancouver, B. C. Äldsta dottern och hennes man, herr J. Hammar, äro bosatta i Seattle, Wash., vilka med sina barn voro närvarande vid detta för det enda och alla så högtidliga tillfälle. En son, som ungefär två år tid varit i canadiska armén, är för närvarande i Frankrike och kunde följaktligen inte närvara.

Efter programmet slut hade den alltid påpassliga och uppmärksamheten för säsongens kvinnoförening arrangerat och anrättat en fin-fina supé för omkring 150 gäster i kyrkans kapellvägning.

TILL MR. OCH MRS. J. B. JOHNSON VID DERAS GULDBRÖLLOP.

Den 26 Januari, 1918.

En harpa jag har, fast i främmande land. Den i pilträd som oftast får gunga. Några strofer för Eder att sjunga. Men toner av mistad drottning ljuder på Alla strängarna dälla och gnälla. Och det är det som jag vill säga. Ej i det jag har kunnat dem ställa.

Jag tänkte att sjunga en vers eller två. Det kändes mig föra sig fyra — — — Till ära för Eder som brudbror är. Kan jag endast få strängt min lyra. Du förtio år ha varit min älskade. Och det är det som jag vill säga. Ej i det jag har kunnat dem ställa.

En bröllop det är, som vi nu firar här. Fast med tilltag av "guld" vi det nämna. Du förtio år ha varit min älskade. Till Nord, att varan ni är lämna. Och det är det som jag vill säga. Ej i det jag har kunnat dem ställa.

En bröllop det är, som vi nu firar här. Fast med tilltag av "guld" vi det nämna. Du förtio år ha varit min älskade. Till Nord, att varan ni är lämna. Och det är det som jag vill säga. Ej i det jag har kunnat dem ställa.

En bröllop det är, som vi nu firar här. Fast med tilltag av "guld" vi det nämna. Du förtio år ha varit min älskade. Till Nord, att varan ni är lämna. Och det är det som jag vill säga. Ej i det jag har kunnat dem ställa.

En bröllop det är, som vi nu firar här. Fast med tilltag av "guld" vi det nämna. Du förtio år ha varit min älskade. Till Nord, att varan ni är lämna. Och det är det som jag vill säga. Ej i det jag har kunnat dem ställa.

En bröllop det är, som vi nu firar här. Fast med tilltag av "guld" vi det nämna. Du förtio år ha varit min älskade. Till Nord, att varan ni är lämna. Och det är det som jag vill säga. Ej i det jag har kunnat dem ställa.

JÄTTESTREJKER I TYSKLAND

Över en miljon arbetare på flera platser i Tyskland gingo förra veckan ut på strejk.

Upplopp och blodsutgjutelse.

Men militärmyndigheterna äro situationen vuxna och undertrycka dessa strejker.

3 år för riksdagsman.

Glädje rådde i förra veckan i de allierade länderna. Icke så mycket över Italiens framgångar — de voro väl icke heller så betydande — utan mera över de händelser, som utvecklade sig i Tyskland. I detta land hade nämligen förra veckan strejker rum, som omfattade över en miljon arbetare. Även inträffade en del oroligheter på flera platser. Dessa strejker voro nog så allvarliga, men förhoppningarna i de allierade länderna, att de tyska massorna skulle göra revolution, slogo dock tydligen fel. Militarismen visade nämligen sin näve, och strejkrorna undertrycktes.

Strejkrörelsen tog sin början i Berlin med förstärkt och omfattade snart 700,000 arbetare där. Den huvudsakliga orsaken till strejken var antagligen en önskt liggande krigsleda. Man ville, att Tyskland skulle svara på Lloyd Georges tal och om möjligt sluta fred. Strejken utgjorde även en oppositionstyg mot krigspartiets propaganda. Missnöje rådde över drojsmålet med den preussiska valreformerna. De oavhängiga socialisterna togo aktiv del i att kalla arbetarna till strejk. I Berlin med omnejd beröptes flera ammunition- och aeroplanfabriker av strejkrörelsen.

Strejkrörelsen spred sig snart till Hamburg och Danzig. Den förra stora och närliggande platser förklarades nästan genast under krigslag. I Kiel, det stora centrum för skeppbygveri, gingo arbetarna även ut på strejk samt på flera platser i renska Westfalen. De Kruppiska verken i Essen beröptes, ävensom Leipzig, Altona, Nürnberg, Düsseldorf, München.

I Berlin inträffade oroligheter, varvid en polis dödades och flera arbetare skadades. En hel del personer ha arresterats, däribland flera socialistledare och medlemmar av riksdagen, Wilhelm Dittman, socialistisk riksdagsman, som sökte tala till de strejkande i Berlin på en offentlig plats, häktades och dömdes till fem års fängelse. Militärmyndigheterna lade även beslag på fackföreningarnas byggnader. Till sist utfärdade Brandenburgens militärkommandant krigslag i Berlin och hotade alla, som gjorde motstånd, med dödsstraff. Alla arbetare befälades att återvända till sitt arbete måndagen d. 4 februari eller skulle de ställas inför krigsrätt. Detta gav tydligen dödsstöten till strejkrörelsen i Berlin.

Flera av de främsta tidningarna i Berlin blev suspenderade på grund av uttalande sympatier för de strejkande och hätska utfall mot kejsaren — något högt ovanligt i Tyskland. De ha emellertid nu åter tillåtits att utkomma.

I Berlin bildade de strejkande ett arbetarråd på 500 personer med en exekutiv komité på 10, varit suttu Hugo Haase och Philip Scheidemann. De tilltogs emellertid icke att hålla några möten — alla möten i Berlin förbjödes — och inrikesministern, herr Waltraf vägrade att underhandla med andra än riksdagsmännen. Ett uttamtat lämnades emellertid till regeringen, varit krävdes fred utan annexioner och skadestånd, arbetarrepresentanter vid fredsuppgörelsen, lindring i livsmedelsituationen, rätt till publika möten, frigivning av politiska fångar och allmän rösträtt.

Ett obehärrat meddelande över Köpenhamn ville veta, att fackföreningarnas först böjde sig för militärmyndigheterna, och att de sökte tvinga arbetarna till underkastelse genom att hålla tillbaka deras strejkerstödet.

Fältmarskalk Hindenburg utfärdade först en mening till de strejkande att nedlägga strejken, som han ansåg som förräderi mot fosterlandet och soldaterna vid fronten. Han påstod, att strejken som intet annat skulle verka som en seger för de allierade. När icke detta hjälpte, uppmanade han myndigheterna att använda bajonetterna mot de uppstudsiga.

I måndags var allt tillämligen lugnt igen, utom i Jena, där en ny strejkrörelse utbröt.

Från Österrike-Ungern komma endast några meddelanden. En djup fredslängtan förnämnes emellertid årliga skidåvlingen i Wien ha nedbrunnit och en massa såd blivit lägnarna vor. Man misstänker, att revolutionära anlagt emellan.

Vi lyckönskning giva åt brudparet här. Och så vilgna från höjdes meddela. Dvne djupet av hjärtat om älskan till slut. Dvne vännar, jag bringar till Eder. Må hälsa och glädje och frid hålla ut. Till dess solen för eder går ned! Må skulldigt i hanna den fridfulla haen. När som jordivreta mödja ha svannit. Och evigt få vilas i allheltnes famn. Här sist lyrdveta tingas strömm!

Vi lyckönskning giva åt brudparet här. Och så vilgna från höjdes meddela. Dvne djupet av hjärtat om älskan till slut. Dvne vännar, jag bringar till Eder. Må hälsa och glädje och frid hålla ut. Till dess solen för eder går ned! Må skulldigt i hanna den fridfulla haen. När som jordivreta mödja ha svannit. Och evigt få vilas i allheltnes famn. Här sist lyrdveta tingas strömm!

Vi lyckönskning giva åt brudparet här. Och så vilgna från höjdes meddela. Dvne djupet av hjärtat om älskan till slut. Dvne vännar, jag bringar till Eder. Må hälsa och glädje och frid hålla ut. Till dess solen för eder går ned! Må skulldigt i hanna den fridfulla haen. När som jordivreta mödja ha svannit. Och evigt få vilas i allheltnes famn. Här sist lyrdveta tingas strömm!

Vi lyckönskning giva åt brudparet här. Och så vilgna från höjdes meddela. Dvne djupet av hjärtat om älskan till slut. Dvne vännar, jag bringar till Eder. Må hälsa och glädje och frid hålla ut. Till dess solen för eder går ned! Må skulldigt i hanna den fridfulla haen. När som jordivreta mödja ha svannit. Och evigt få vilas i allheltnes famn. Här sist lyrdveta tingas strömm!

Vi lyckönskning giva åt brudparet här. Och så vilgna från höjdes meddela. Dvne djupet av hjärtat om älskan till slut. Dvne vännar, jag bringar till Eder. Må hälsa och glädje och frid hålla ut. Till dess solen för eder går ned! Må skulldigt i hanna den fridfulla haen. När som jordivreta mödja ha svannit. Och evigt få vilas i allheltnes famn. Här sist lyrdveta tingas strömm!

Vi lyckönskning giva åt brudparet här. Och så vilgna från höjdes meddela. Dvne djupet av hjärtat om älskan till slut. Dvne vännar, jag bringar till Eder. Må hälsa och glädje och frid hålla ut. Till dess solen för eder går ned! Må skulldigt i hanna den fridfulla haen. När som jordivreta mödja ha svannit. Och evigt få vilas i allheltnes famn. Här sist lyrdveta tingas strömm!

ITALIENSKA SEGRAR.

Tyska flygare bombardera London och även Paris.

Sverige och Tyskland.

Onsdagen d. 30 jan. — Italienska trupper gjorde i måndags ett häftigt anfall på den norra bergsfronten och bröto genom fiendens linjer. Över 1,500 fångar togos. — Den turkiska kryssaren Sultan Yavuz Selm, fört det tyska krigsfartyget Goeben, som drivits upp mot land av brittiska fartyg i Dardanelerna har flottagits och införts till Konstantinopel. — 47 personer dödades och 169 sårades i en luftdrift av 15 tyska aeroplan över London och östra England i måndags kväll. — Under ett år av obegränsad submarkniskampanj ha tyskarna sänkt 69 amerikanska fartyg av 171,061 ton. — I går kväll anstälde tyska flygare åter raid på England och nedsläppte bomber på platser i Kent och Essex. Tre personer dödades och 10 sårades. Cirka tre fjärdedelar av de tyska trupperna ha dragits tillbaka från den ryska fronten. — Italienerna hålla Col del Rosso och Monte di Val Belva på bergsfronten. I Monte Slemolregtonen blevo de tillbakaslagna. De ha tagit 2,600 fångar.

Torsdagen d. 31 jan. — Den brasilianska flottan kommer att samarbeta med de allierades i europeiska vatten. — En skeppskontrollkomité har tillsatts i Washington för att överse alla skepp — amerikanska, allierade och neutrala — som inkomma till och lämna amerikanska hamnar. — Från London meddelas, att en luftdrift av stor häftighet i tisdags anställdes på Zeppelinge, den tyska submarkniskampanj i norra Belgien. — Endast tio brittiska fartyg av mer än 1,600 ton sänktes förra veckan. — Tyska flygare anstälde i tisdags kväll raid över Paris. 20 personer dödades och 50 sårades.

Fredagen d. 1 februari. — Italienerna ha haft ytterligare framgångar på den norra fronten. — En stark protest har av Spanien sänkt till Tyskland i anledning av sänkandet av Ångaren Gibraltar. — Svar kräves inom 48 timmar. — Bolsjevikregeringen har lagt beslag på 40 rumäniska ångare och flera krigsfartyg i Svarta havet. — Transportfartyg av en flottill, som sänktes i början av januari i Medelhavet, voro Aragon och Osmanli, har det uppgivits i det brittiska underhavet. 809 människor omkommo.

(Forts. på Sid. 4.)

Alfred de Rothschild död.

Alfred Charles de Rothschild, av den bekanta bankfamiljen, avled i torsdags i London. Han var född 1842.

Efterspelet till Halifaxolyckan.

Drysads-kommissionen, som undersökt sammanstötningen mellan det franska ammunitionsfartyget Mont Blanc och det norska hjälpfartyget Imo d. 6 dec., då en stor del av Halifax förstördes, har förklarat, att lotsen MacKay och kapten Lamodel på Mont Blanc voro orsaken till sammanstötningen. De ha båda häktats, anklagade för dråp.

Till svenskarna i Canada!

Aktier utbjudas fortfarande till Canada svens